

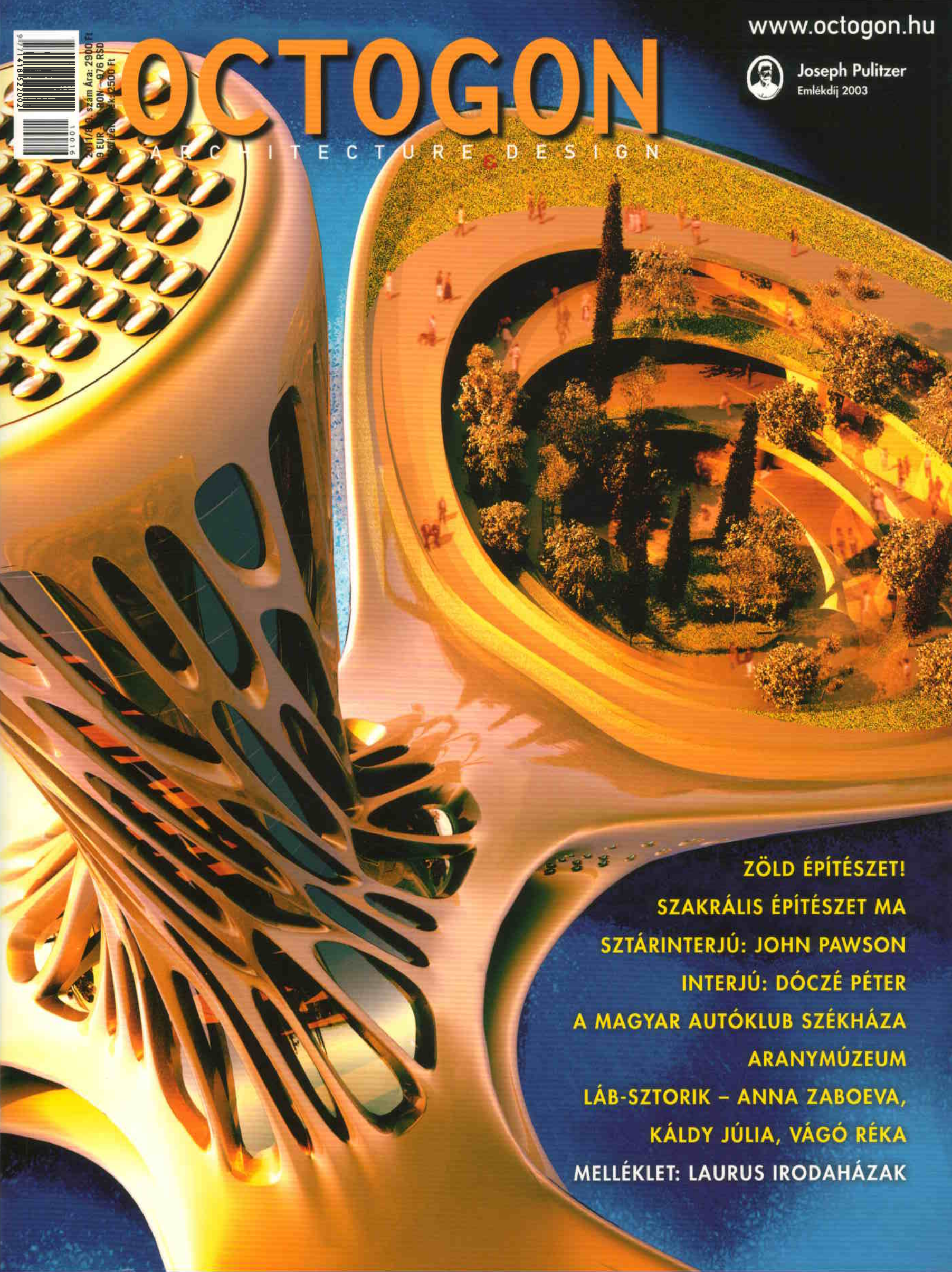

OCTOGON

ARCHITECTURE & DESIGN

9 100 1
2011/8. szám Ára: 2900 Ft
9 EUR - RON - 976 RSD
Magyarországon kapható: 2500 Ft

**ZÖLD ÉPÍTÉSZET!
SZAKRÁLIS ÉPÍTÉSZET MA
SZTÁRINTERJÚ: JOHN PAWSON
INTERJÚ: DÓCZÉ PÉTER
A MAGYAR AUTÓKLUB SZÉKHÁZA
ARANYMÚZEUM
LÁB-SZTORIK – ANNA ZABOEVA,
KÁLDY JÚLIA, VÁGÓ RÉKA
MELLÉKLET: LAURUS IRODAHÁZAK**

VÍZ-CSEPP-TÉR

Szöveg, fotó:
**Vukoszávlyev
Zorán**
Építész:
**Ryue
Nishizawa**

Teshima Art Museum, Japán

BOLYONGÓ LÉPTEK KONGÁSA, BÁNTÓAN FELERŐSÖDŐ KIMONDOTT SZAVAK, SZÍNEK ÁLLANDÓAN VÁLTOZÓ
KAVALKÁDJA, FESZÜLTÉG AZ EMBERI JELENLÉT ÉS A TERMÉSZETI KÖRNYEZET KÖZÖTT.

A japán szigetvilág csöppnyi szigete Teshima, a Szeto-beltenger keleti bejáratánál. A Honshu és Shikoku közötti szigetvilág egykoron virágzó halászfalvaiban ma csendesen zajlik az élet. A közeli Naoshima szigetén az ezredfordulón több kortárs múzeum és kisléptékű építészeti átalakítás jött létre egy alapítvány átgondolt koncepciójánális fejlesztési tervei szerint. A beavatkozások (mind kortárs művészeti, mind építészeti vonatkozásokban) igen dinamikus bővülő kultúrurizmust indukáltak. Teshima szigetével most bővült e kínálat: a SANAA-t alapító Ryue Nishizawát bízták meg azzal, hogy Rei Naito „Matrix” című installációját helyezze el a térben.

A kikötőtől meredeken emelkedő szerpentin – elhagyva a tengerparti erdős sávot – rizsföldek közé fut be. A teraszosan művelt domboldalak állandóan változó életciklusú parcelláit aszfaltút szakítja fel, melyet kis gyalogösvények kapcsolnak a kultivált területekhez, ahol a teraszvonalak mentén keskeny járőfelületek füves zöldje tagolja a térszínt. A dombgerinc erdőszéli felszakadó felületén két fehér tereptárgy húzódik a lejtők vonalához simulva. Természetes lankának tűnnek, azonban kollázshatású, vakító fehérségük kiemeli őket környezetükből. Nem elidegenítés ez, hanem precíz sebészi beavatkozás.

Amorf formájú térlefedések ezek, a vízcseppek természetes körrajzával esetlegesen

felrajzolt térhatárokkal. A nagyobb elterülő térfelület a kiállítótér, mely Rei Naito vízcseppekre komponált, japánosan minimalista installációját fogadja be; a kisebb, személyesebb tér a múzeumboltot rejt. A kompozíciót földrézsübe rejtett recepcióhelyiség egészíti ki, amely csak függőleges homlokkalával jelentkezik a terület bejáratánál.

Természetes és mesterséges táj határfeletéhez érkezünk. A park elemeit a védett erdőszáv, a rizsföldek teraszai, a köztük besimuló két mesterséges tárgyelem és egy lágy vonalvezetésű gyalogösvény alkotja. A recepciótól a keskeny járda az erdő felé vezet, elhaladva az épített dombocskák mellett. A hegycsúcson magasodó facsoportot meg-

MEGTORPANÓ MOZDULATLANSÁG, ELCSENDESEDŐ SUTTOGÁS, FEHÉREK TOMPA ÁRNYALATKÜLÖNBSÉGE, ÖSSZHANGZAT
A KÉPZŐMŰVÉSZETI INSTALLÁCIÓ ÉS A TERET HATÁROLÓ ÉPÍTETT TÁRGY KÖZÖTT.

Vakítóan fehér tereptárgyak

A természet erőit szabadon beengedő felnyitás

Véges, de befoghatatlan dimenziójú tér

kerülve jutunk majd a kiállítótér bejáratához, de az eléréséhez kötelezően bejárando, rövid út a környező tenger látványával telít meg. A lecsendesítés stratégiája hatásonosan működik, a falombok között felszakadó látványok tengeri mélykékje és a felhők staffázsszerű fehér-szürkéje vizuális tisztulás. Magaspontról ereszkedünk a kiállítótérhez.

A 25 cm vastag vasbeton héj lapos íve hatalmas dimenziójú, mintegy 2000 négyzetméteres felületet fed. Az alacsony térmagasság, a széleken hosszan-elnyújtottan csatlakozó térlefedés nem engedni definiálni a tényleges méreteket. Csak a fehér térlehatároló-lemez mélyülő szürke vetett árnyai adnak viszonylagos végességet. A sarkok nélküli, szokatlan térforma két tetőfelületi szabad megnyitását fényviszonyoktól függően, változó erősséggel áramlik be a napfény,

a szél átjárja a teret, falevelek szállnak, rovarok, bogarak másznak-repülnek át háborítatlanul. Felkészületlenül érkezünk mégis, mert időbe telik az elcsendesülés. Annál relevánsabb a kortárs képzőművészeti alkotás felfedezése. A tükörsimára felcsiszolt padlón vízcseppek gyöngyöznek fel, cseppeket alkotnak, melyek gravitáció adta nehézségük miatt egyszerűen elszakadnak a „forrásponttól” és a minimálisan lágyan alkotott öblök felé veszik útjukat. Vigyázva lépünk tovább mezít-láb, figyelmünk összpontosul. Tapintható erők dolgoznak a térben – a természet és ember alkotta folyamatok összeérnek. A csendesen

surranó vízcseppek hangja felerősödik, a kistócsák összeérnek, majd irányított esetlegességgel kis vízgyűjtőkürtökben eltűnnek a vízlencsék.

Megtorpanó mozdulatlanság, elcsendesedő suttogás, fehérek tompa árnyalatkülönbsége, összhangzat a képzőművészeti installáció és a teret határoló épített tárgy között.

Lásd még:

New Museum of Modern Art, New York OCTOGON 2008/1.

Építető:

Naoshima Fukutake Art Museum Foundation

Képzőművészeti:

Rei Naito

Építészet:

Ryue Nishizawa

Építész munkatárs:

Yusuke Ohi

Szerkezzettery:

Sasaki Structural Consultants

Kivitelező:

Kajima Corporation

Tervezés:

2008

Építés:

2010

Terület:

2155 m²

